

458*

Μερική εξόφληση δανείου

φ. 251^Γ

Φ 257.

/ [..... Δικε]βρίου 26/ τήν σήμερον / [.....]ρετζίβερν όμολογᾷ ἡ κε-
[ρᾶ] τοῦ Σμαῖλην πῶς ἔλαβεν ἀπὸ τὸν / [.....] τοῦ Σαλιαράκην ρεάλια
ὀχ / [τὼ καὶ] τρία κάρτα ἡγου ρ. 8 3/4/ τὰ ὁποῖα / ἔλαβε ἀπάνω εἰς τὸ σκρίτον
ὁποῦ τῆς / ἔχουν καμωμένον μὲ τὸν μπεθερόν του τὸν Ἴω / ἄννη τὸν Λούμπα διὰ
ρεάλια 17 1/2/ καὶ ἔ / τζιν τῆς ἤδωκεν τὴν μπάρτην του καὶ ἀκόμη / [ἤ]δωκέ της
καὶ ἓνα κάρτον ἀπάνω εἰς τὸ διὰ / φονρον καὶ δείχνοντάς του τὸ σκρίτον νὰ κά / νου
λογαριασμὸν ὅσες μῆνες τᾶχεν ἂ / πάνων του νὰ τῆς δώνη καὶ τὸ ρέστος τοῦ διὰ /-
φορου καὶ κρᾶζεται πληρωμένη εἰς τὸ κεφάλι / τῆς περτζιόν του εἰς μαρτυρίας τῶν
κάτωθεν.

/ — Βασίλης Γιράρδης μάρτυρας.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

459

Ἀνώνυμο συνάλλαγμα

φ. 252^Γ

/ Φ 258.

/ [+] Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 24/
εἰς τὸ ἀρχοντικὸν / τῆς ἀρχόντισσας κυρίας Μαρουδιᾶς Μπαρόντζαινας ἐδῶ παρὼν
ἡ ἀφεντίαν της ὁ / μάδι μὲ τὸν ἄρχον της τὸν ἀφέντη Ἰακουμάκη Μπαρόντζη ἐδῶ
παρὼν καὶ ὁ κύρ Ἰωάννης λεγόμενος Λούμπας πέφτου εἰσὲ συνμπίβασιν ἀναμετά-
ξυν τος καὶ δίνουσίν του / τὸν σπιτότοπον ὁποῦ ἔχουσιν εἰς τὴν Ἀργιόβερσαν τὸν
σύνμπλιο τοῦ αὐτοῦ Λούμπα / τὸν ὁποῖο τὸν εἶχεν ἀγορὰ ὁ μακαρίτης ποτὲ ἀφέντης
Ἰακουμάκης Ντεστὲς ὁ πα / τέρας τῆς ἄνωθεν ἀρχόντισσας ἀπὸ τὸ Νικόλα της
Παρασκευῆς δίνοντάς του / τον μὲ τίς κοντετζιόνες ἐτοῦτες τίς κάτωθεν ἡγου νὰ
τὸν κτίσῃν ὁ αὐτὸς κύρ Ἰωά / ννης καὶ νὰ τὸν τελειώσῃν ὡς θέλει καὶ βούλεται νὰ
κάμῃ πᾶσαν ἀνάπαψιν καὶ νᾶχῃν / ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ ποσσέσαν τοῦ αὐτοῦ

* Ἡ πράξις αὕτη εἶναι γραμμένη σὲ φύλλο μικρότερον ἀπὸ τὰ συνηθισμένα τοῦ Κώδικα.

σπιτιοῦ καὶ τελειώνοντάς τον νὰ τῶχην καὶ / νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ καὶ νὰ τὸ κυριεύῃ
καὶ νὰ ἔχῃ ἐξουσία νὰ τὸ πουργοτάζῃ ὅ,τινός του / παιδίου θέλει μὲ τὴν κοντετζιὸν
ἐτούτην ὅτιν εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ μαζώνονται οἱ ἐν / τριτίες τοῦ τόπου τος Πανέρ-
μου καὶ Χειμάρρου νὰ εἶναι κρατημένος ὁ εἰρημένος / κύρ Ἰωάννης νὰ δίδῃν τὸ
κλειδὶν τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ τοῦ ἄρχουν ἡγου τοῦ ἀφεντόντοπου / νὰ βάνῃ τις ἐντρι-
τίες του ὅλες ὁποῦ θέν νὰ μαζώξῃν ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς τόπους / μέσαν στὸ ἴδιο σπίτιν
καὶ ἀπομαζώνοντάς τις καὶ κουβαλήσῃν τις καὶ βγάλῃ τις ἀ / πὸ κεῖν νὰ δίνη πάλι
τὸ κλειδὶν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν νοικοκυροῦ καὶ νὰ μὴν ἡμπο / ρῇ ὁ ἄρχος νὰ
δώσῃν τὸ κλειδὶ τοῦ σπιτιοῦ ἄλλοινοῦ κανενοῦς χωρικοῦ νὰ πάγῃν ἐκεῖν εἰ / μὴ νὰ
εἶναι ἀτός του καὶ τούτην ἡ κοντετζιὸ νὰ τρέχῃν καὶ νὰ στέκῃν παίδιω παι / διῶν τος
αἰωνίως ἕως ποῦ νὰ στέκῃν ὁ τόπος καὶ τὸ σπίτιν περὸν ὥς εἵπαμε / νὰ εἶναι
πάντα οἱ κτήτορες τοῦ σπιτιοῦ νοικοκυροὶ εἰς τὸ αὐτὸν σπίτιν ξεχὸς τὴν / κον-
τετζιὸν τὴν ἄνωθεν νὰ μπαίνου οἱ ἐντριτίες εἰς τὸ σπίτιν καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Γίκουμος Μπαρότζης κι ἡ συβία μου σιτέργομε —

/ — Ἀποστολάκης Γαλάτογλους μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

460

Ἀγορὰ φορτίου

φ. 252^v

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Γεναρίου πρώτην [.....].

/ Ἐβγαλμένο Φ 258

/ + Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος
νοτάρι[ου] / ὁ караβοκύρης Μαρκαντώνιος ἀπὸ τὴν Σάμον καὶ ὁ караκύρης Ἀν-
τρουλῆς Πεπονῆς [ἀ] / πὸ τὴν Σπιναλόνκα καὶ πέφτου εἰς τὸν μπαρόνταν κάτωθεν
ταιριασμὸν ἡγου ὁ ἄνωθεν / караκύρης Μαρκαντώνιος ἔχειν ἓναν καῖκιν φορτω-
μένον κρασὶν ἀπὸ τὴν Σάμ[ον] / καὶ καπιτάροντας ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία ἔτυχε ἐδῶν
καὶ ὁ ἄνωθεν караκύρης Ἀντρουλῆς / καὶ ἐπέσασιν εἰσὲ συνίβασιν ἀναμετάξυν τος
καὶ ἐκάμασιν παζάριν καὶ ἀγορά / ζεῖν ὅλον τὸ γομάριν τοῦ καῖκιοῦ ἡγου τὸ κρασὶν
/ ὁ караκύ / ρης Ἀντρου / λῆς / ἀπὸν ἓνα ρεάλιν καὶ τρία ὀτά / βα τὴν βαρέλαν
νὰ τοῦ τὸ πάγῃν καὶ νὰ τοῦ τὸν κονσενιάρην εἰς τὴν Σπιναλόνκα καὶ μετρώντας τοῦ
τον ὅσες βαρέλες ἐθέλασιν ἐβγῇν νὰ τοῦ δώκῃν καὶ νὰ τοῦ πληρώνῃ εὐ / χαριστημένα
ἀπὸ ἓνα ρεάλιν καὶ τρία ὀτάβαν καθὼς ἐταιριάσασιν ἀναμετά / ξυν τος εἰς διορία

